

Előfizetési feltételek:

Egy évre 6 frt.
Félévre 3 frt.
Negyedévre 1 frt. 50 kr.
Egy szám ára 6 kr.

A lap kiadóhivatala **Nobel Armin** könyvkereskedésében van, hová az előfizetéseket küldendő és a lap szellemi részét illető közlemények ezimandók.

MAGYAR VIDÉK.

Hirdetések

négyzet centimetryri fél szerint számítottatnak. — Egyszeri beiktatás ára minden négyzet centimetryri 1 krajczár. — Bélyeg külön 30 krajczár. — Előfizetünk kedvezményben részesülnek.
Nyitl tér petitsoronként 10 krajczárattal.

SZÉPIRODALMI, ISMERETTERJESZTŐ és TÁRSADALMI KOZLÖNY.

MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN ÉS SZOMBATON.

Az izr. iskola-alap feletti országgyűlési vita alkalmából.

A hét nagyobb részét az országgyűlés a zsidók tengeri kigyóójának, azaz a zsidó iskola-alap kérdésének szentelte. Tudvalevő dolog, hogy míg az ugynevezett orthodox, vagyis jobban mondva, az anticongressusi párt pesti képviselete az alap jövedelmeit békés kiengedezés, vagy ha az nem sikerülne — ami bizonyos — bírói ítélet útján kívánja felszámolni a két párt között, addig a congressusi párt országos irodájának elnöksége az alap megszathatatlanságát vitatván, annak a kormány állati kezelését s jövedelmét a budapesti rabbi-seminarium és tanító-képzede fenntartására, valamint siket-némák segélyezésére, — s segélyre szorult népiskolák támogatására továbbra is fordítani kéri. A vita e fölött javában foly, s főnyt derít a magyarhoni zsidók közötti világlóság tulajdonképeni mivoltára. Hogy annak azok tárgya egyéb volna mint pénz, és ismét pénz, és harnadszor is pénz, mint Montecoculi mondta legyen, s hogy ez egyszer ismét a valásnak a legelzatisztóbb haszonlesésnek és szereplési vágyának kell álzálul szolgálni, azt immár a legoklaltabb eszt ember is állítja. Az iskola-alap kérdésével ép ugy vagyunk, mint a vidéki községek napról napra szomorubb alakot öltő viszonyaival. Ott is, itt is egynehány ember felkapaszkodván a „zsidó bíró”-hivatal ugrakafijára, nehogy az ingatag alapot, melyből működésük és szereplésük erejüket szívják, lábuk alól veszítsék, haranguálják a magyar zsidóságot s az egyes községi tagokat, hol avval, hogy az Istenért álljanak résen, mert a „vallás” vesztélyben van; hol avval, hogy a „cultura rivmányait” védelmezni kell az elharapódzó barbarizmus ellen, pedig itt is, ott is csak a hatalom és szereplési vágy képezi a legtöbb esetben az agitáció rugóját. Nem akarjuk ez állításunkat példákkal illusztrálni, csak constatálni akartuk e szomorú s zsidó ifjúság vallás-, erkölcsi és tudományos fejlődésére a legkártékonyabb ható jelenségre, mely

ellen csak egy óvszer létezik: — lerázni a pőczákat, melyek a zsidóság testén — tudva vagy öntudatlan, mindegy! — egyes községekben évek óta elősködnék, kivonni magát a két budapesti „szent (?) szék” járna alól, hagyni a zsidó iskolaalapot az alkalmónyos kormány kezelése alatt, mely annak jövedelmeit más mint az alapító értelmében kifizetőt cselokra nem fordíthatja. Ami pedig a seminariumból idővel kikérülő rabbiat illeti, hadd válaszszák azokat azon községek, melyeknek tetszenek, hisz azelőtt sem hasonlított például a munkácsi rabbi az aradi rabbihoz ugy, mint egy tyuktojás a másikhoz, azért a magyar zsidóság mégis megmaradt évszázadokon át egységes tömör testületnek. Ha egyéb haszon nem háramolnék is ez egyesülésből a magyar zsidóságra, mint az, hogy a képviselőházban nem akadna többé alkalm a egy „zöld” honnemtőnek szellemi szípkörkét nagy helytőkén a Magyarországot lakó 500,000 zsidó polgár szemébe fujni, állítván, hogy ő Istóczy bátyákkal azért nem írhatja alá a zsidó atyafiakkal Palestinába szülő utilevelét, mivel — pénznagra szorulván az istenadta! — már Soroksárról kellene őket visszahívni! Mi az emberbaráti képviselővel ellenkező nézetben bátorodunk lenni! Ugyanis ugy vagyunk meggyőződve, hogy ha már Palesztinába való vándorlásra kerülne a dolog, s a magyar tisztelt képviselőnek pénz dolgában meggyőülne a baja, hogy a Soroksárig előhaladt zsidókhoz volna kénytelen folyamodni — ezek ugyancsak lélek szakadtáig fitnának, hogy Jeruzsálemig meg sem állnának. De hogy annyira nem fejlődnek a dolgok, gondoskodik erről a magyar elemnek sajátos józan gondolkodása, valamint a zsidóval vele szűletett praktikus világnézet is, mely ha soká is egykedvűen tűri egyesek tulkapasait s hatalmaskodásait, nem lövészi örökre szem elől valódi érdekét. — ősei hitéhez való táutoríthatlan hűsége mellett, igazi hazafini szellemben haladni — a tudományok terén.

K. M.

Ráth Károly

orsz. képviselő urnak, a képviselőházban f. h. 4-én tartott beszéde.

II.

Én nem tehetek róla, de én mindezen combinált perhorrescálásokban nem láthatok egyebet, mint bizonyos nemét a magasabb tudományos nihilizmusnak (Ugy van! a baloldalon) és nagyon tartok tőle, hogy lesznek sokan, kik hajlandók lesznek Jókai képviselő ur minapi humoroskjét egy variálni, hogy „megverte a Jézus annak az országnak a gyakorlati közgazdasági politikáját, melynek irányadó parlamentaris tényezője a nemzetgazdaságtan professorai.” (Élünk derültég a baloldalon és szélsőbaloldalon).

De hát t. ház, Kautz képviselő ur legelőbb a jövő zeneként felemlíti a valutakérdést, melyet ő ugy látszik a 30 milliónyi deficit mellett is megoldásra vezethetni vél, aztán megérinti az adóreformot, a postatakarépképző társakat stb., — de miért nem örvendeztet meg a t. közgazdasági miniszter ur a tavali budgetvita alkalmával ígért közgazdasági actio-programmal? Hiszen az egész ország közvéleménye felkarolja s hangoztatja a nemzeti ipar ügyét, a t. miniszter ur bizonyára tisztában van magával, mely törvényhozási és kormányzati rendszabályok és minő egymásutánban fognak ez irányban foganatba vétetni.

Midőn a miniszter urhoz két izben e házban kérdés intézetett, hogy miért nem kezdeményezi legalább az ipartörvény módosítására vonatkozó novellaris törvényjavaslatot, melyre a ház még hivatalbeli elődjét 1878. évi június havában utasította, azt méltóztatott mindkét esetben válaszolni, hogy a miniszter ur jelenleg a phylloxera-ügyvel, az erdélyi birtokrendezési kérdéssel és az áruforgalmi statistika ügyével van elfoglalva, és egy miniszternek is csak naponta 24 óra áll rendelkezésére. No hát ezen kérdések ketteje időközben szerencsésen a megoldás stadiumáj jutott el, s így a tisztelt miniszter urnak hihetőleg van már ideje az ipar érdekében is a rég elhajtott erélyes és

TÁRCSA.

A legnagyobbabb.

Rajz Zádor Gyulától.
(Vége.)

Tudta, hogy Ellát nem könnyelműség, hanem szenvedély vezette karjaiba; ismerte végtelen szerelmét, melylyel hozzá ragaszkodott. Vajjon remélheti-e, hogy ily érzelmű nő nyugodtan fogja elviselni elhagyatását? Fogja-e az hűtlenségét illó módon nyugalmommal venni, ki szerelmének mindenét: lelki nyugalmát, férje boldogságát, nevét, kötelességeit feláldozta; ki fölött az egész világ jélezát tört; kinek csak egy bűne volt, az, hogy nagyon szeretett? — S ily áldozatokkal szemben csak az a kívánata volt, hogy kedvese, általa érezze magát boldognak.

Mindezt tudva, bosszankodott helyzetén, melyet becsülettel megváltoztatnia nem volt szabadságában.

Szakítani nem lévén alkalma, arra határozta el magát, hogy egy időre távozik; mert az tudta, hogy egy kis idő s távolság ily viszonyok felhontására néha csodákat tesz. Úrnyúl jószágainak rendezése szolgált.

Ella, ki előtt mindaz fontosnak látszott, ami kedvese érdekeit előmozdíthatá, s ellenkezőjét re-

mélvén annak, amit Dezső hitt, nem volt ellene, hogy rövid időre távozzék.

Mig Ella türelmetlenül számálgatta a napokat s alig várta ama perczet, melyben kedvesét karjai között láthatja; addig Dezső azon törte fejét, hogy mily árügyeket hozhat föl távolléte meghosszabbítására, s legkellemetlenebb pillanatai azok voltak, melyek viszonyára emlékezett.

Mintán az első lépés egészen az ő előnyére törtt ki, jónak találta, hogy ez uton tovább haladjon, misem tartván őt attól vissza, mert sokkal önzőbb volt, hogysem arról tudott volna lemondani, ami neki örömet, élvezetet, de másnak fájdalmat okozott.

Cvak illedelemből, mely épen azokat korlátozza leginkább, kiket a szív miben sem akadályoz, értesítette Ellát, hogy bizonyos elhalasztatlan ügy elintézésé végett rögtön el kell neki hosszabb időre utazni. De hogy hová? avval hallgatott, mert attól tartott, hogy Ella követné.

E sorok szétoszlatták Ella ábrándjait. Szerelme nem vakította el annyira, hogy Dezső hűtlenségéről meg ne győződjék. E váratlan csapás tönkre teszi, ha egy szentebb kötelesség öntudata nem tartja fenn benne a lelket, nem ad neki erőt. Férje, ki oly jó, oly elnéző volt irányában s ki ellen ő a bűnök legnagyobbikát elkövette — a hűségi esküt megszegte — halálos ágyán

feküdt. Most csak e helyen talált vigaszt, merített erőt, hogy égbekiáltó bűnéért csak valami jót tehessen. Éjjeiken át virszított férje ágyánál, a leggondosabban ápolta egészen utolsó lehetélig, melyet karjai között adott ki.

Ha hisznék a vallás ama vigaszában, hogy ha bánatunk öszinte, megbocsátatnak bűneink; ugy Ella férje halálos ágyánál megnyerte bűneinek bocsánatát. S ámbár a világ másképp ítél fölötte, azon gondolat, hogy az, aki a szíveket vizsgálja, látván öszinte bánatát, megkegyelmezett neki, megnyugtatólag hatott lelkére; teljes nyugalmát azonban sohasem nyerte vissza

Az erkölcsi szigor, melylyel a világ olyanoktól ítél, kiknek magaviselete, egy ballépést kivéve, másoknak hallgató szemrehányás, szívet mindenkorra elkeseríté.

Menekült a körből, mely benne csak bukott nőt látott.

Az ország legelhagyottabb vidékeinek egyikére tette át lakását, hol elzárkóztottan a világtól egyedül — szerelme zálogának — J e n ő e k ált, kiben minden öröme és bánata összpontosult. — — —

Az idő lassankint, ha nem is teljesen, kismította a nyomokat, melyeket a nehéz csapások Ella szívében hagytak.

tervszerű actiót megindítani. Én elmondom a tisztelt ház engedelmével, hogy miből áll eddig az első és egyedüli nagyjelentőségű actió. (Halljuk! Halljuk!)

A miniszter ur gondoskodott arról, hogy a régi országos iparegyesületben eddig egyesített erők megszűnésével egy új ny, mint iparoskörökben elneveztek „ministerialis iparegyesület” létesüljön, melynek szervezője és szóvivője éppen azon ministerialis tisztviselő, ki az iparügyi resorttal soha nem foglalkozott, a szaktanácsokmányokban soha részt nem vett, iparos körökben soha nem mozogott és ki soha sem titkolta a kisebb iparosok és a kézműipar emelésére irányzott törekvések iránti nagy ellen-szenvét.

Az érdekelt körökben mindenki tudja, mi a ezéja ezen leginkább a németajku nagyiparosok és nagy kereskedők bevonásával kezdeményezett egyetnek, melynek egyenes kormány befolyás alatti alakítása ami viszonyaink közt már csak azért is az iparfejlesztési érdekeknek nagy kárára történik, mivel az erők szétforgácsolásának és a ministerialis befolyástól eddig független nézetnyilvánításoknak ezéba vett ellensúlyozásán kívül, a mi viszonyaink közt az iparügyeknek minden igaz barátja veszélyesnek és azért kárhözhatódnak fogja találni azt, ha a gyár- és kézműipar közt az együttes és összeműködő szervezkedés helyett mesterkölt társadalmi válaszfalak állítatnak fel. (Ugy van! a baloldalon.)

Es ha én ezt ez alkalommal felemlítendők véltém, kifejezést akartam adni a legszélesebb szakkörökben kellett resensuina a felett, hogy éppen a miniszter ur, ki még csak újját sem mozdította az egész ország közvéleménye által sürgetett iparérdeki rendszabályok megindítására, ki a leghiggadtabb, de egy-szersmind a legszélesebb érdekkörökre kiterjedő mozgalmakkal szemben a legellen-szenvesebb s a legreidegebben visszautasító magatartást tanusított: — hol éppen a miniszter ur ressortja az, amely a magyar iparosság zömének legutóbbi imponas manifestációjával szemben — nyíltan kimondom — egyenesen a provocatio terére lép.

Az ily provocatio pedig éppen a jelen néhez időszakban, midőn az állam mindent követel, de csak igen keveset nyújt az állampolgároknak, nem csak hogy nélkülözi a legprimívívebb kormányzati eszélyességet, hanem abban még egy nagy adag hiádatlanság is rejlik. Mert emlékezzék vissza a t. miniszter ur azon gyűlésre, melyen közel 600 törvényesen szervezett ipartársulat 800 kiküldött által képviseltette magát és a hol 50,000 önálló iparos egyenes megbízásából, de az ország összes iparosa

névében folytak a tanácskozáások, anélkül, hogy a legkisebb politikai célszót is vevyültek volna a manifestációba és a nélkül, hogy ezen nagyon kevés kivétellel erős ellenzéki elemekből állott, hatalmas gyűlésben bármely megálmás infézetelt volna azon kormány ellen. (M a d a r á s z : elég rossz!) melynek közönye és mulasztásai adtak éppen okot az iparosok második országos gyűlésének megtartására. Mit mondanának már most a miniszter ur és korteskedő tisztviselői ahhoz, ha a jogos represzálik fegyverével élve, a tényleg kezünkben összpontosított igen nagy és igen erős szervezetet felhasználniuk egy országiszerte megindítandó erőles ellenactióra?

Lesz alkalmunk a közgazdasági tárca tárgyalása alkalmával behatóbban foglalkozni az iparügyi kérdésekkel is, de én már ez alkalommal figyelmeztetem a t. kormányt, hogy jóval kevésbé lesz ellenzéki szelleműl áthatva a mi bírálatunk, mint pártjának egyik első rangú notabilitásé, Falk Miksa képviselő uré, aki nem mondom, hogy maga megírta, de legadibb nem ellenzte azt, hogy a „Pester Lloyd” nem régeiben imogy vezérezikkezzen: (Halljuk!)

„Es ist ein fast merkwürdiges Schauspiel, dass in einem Konstitutionellen Lande eine so einhellige Verurtheilung einzelner Regierungsmänner sich offenbare, ohne, dass die von diesem Urtheile betroffenen illustren Staatsmänner dadurch irgendwie genirt wurden. Eine mit jedem Tage steigende Zahl von Misserfolgen hat scheinbar nur dazu beigetragen, die Urtheile derselben in dem Besitze der Macht noch zu befestigen. Alle Fachmänner und alle Ereignisse konstatiren die flagran-te u n f ä h i g k e i t einzelner Männer aus den höchsten Regierungskreisen, — weder die Wähler, noch die Männer wurden abgestellt.“ (Derült-ség a baloldalon.)

Én nem tudom, kikre ezéoz a nagybefolyású kormánypárti lap, de azt constatálom, hogy ezeket a kis advariatlanságokat, nem az ellenzék hangoztatja.

Azt mondta a t. miniszterelnök ur, hogy sokat teini az anyagi téren és egyzersmind a deficitet lepasztani nem lehet. Könnyes szemekkel kellett lemondania mindazon rendszabályokról, melyeket különben a közgazdasági erők emelésére szükségesek tartott volna. És beismerem azt, hogy ezen a téren egy fatális circulus vitiösissal állunk szemközt. Távobabb állunk mint valaha a pénzügyi kibontakozástól, mert kevesebbet teszünk mint valaha a közgazdasági emelésére; viszont keveset fordíthatunk egy erőles és ezéltudatos közgazdasági politika érvényesítésére, mert államháztartásunkban újabb

decadence állott be. De e mellett csak annál súlyosabban érinti a jelen regimet azon, szerintem jogos vád, hogy még a közgazdasági érdekek azon téren sem fejtt ki rendszeres tevékenységet, ahol nines szó az államháztartás újabb megterhelhetéséről.

Én nem tudom, hogy mit tesz és mit mulaszt a t. kormány e tekintetben más téren, de amiyt tudok, hogy az iparügyek még egyetlen előző kormány részéről sem részesültek egészen véve mostohább elbánásban. És ha van kivétel, ott annál inkább nyer igazolást, hogy csak némi jóakarattal s a társadalmi szervezetek felhasználásával financiális adozatok nélkül is szép eredményeket lehet elérni. Bizonyíték erre a honvédelmi miniszterium, mely — és ezt teljes elismeréssel emelem ki — az összes felszerelési szükségletek beszerzése körül minden irányban legteljesebben megfelelt a hazai iparosság jogos kívánalmainak. (Helyeslés balfelől.)

T. ház! oly amiyra praedominálóknak tartom azon közgazdasági állapotokat, melyek a 30 milliónyi deficitnek íjesztő hátterét képezik, hogy a kormánypolitikának az anyagi téren való meddősege már magában kijelöli az mi pártállományt általában, valamint álláspontomat is a beadott bizalmatlansági nyilatkozatokkal szemben. És itt legyen szabad az ezen padokban (szószó balra mutat) ülő képviselőtársainak megjegyezni azt, hogy ha meggyőződés szerint a fenálló közjögi alapon Magyarország közgazdaságát kellőleg fejleszthetőnek nem tartanám, ha nem tartanám lehetőnek különösen az ország vitális érdekeinek megfelelő váám és kereskedelmi rendezkedést is, amzonnal e padok legszölsőiben kérnék egy szerény helyet.

De mivel erős meggyőződés az, hogy ezen az alapon is lehet egy erőles nemzet politikának Magyarország közgazdasági virágzóvá tenni és az anyagi tényezők megismozódásával államiságunkat és alkotmányos institúciókat biztosítani és nemzetünk cultur feladatait teljesíteni; és mivel lépten-nyomon arról győződtem meg, hogy a jelen kormány a kellő erélyvel, ezéltudatossággal és függetlenséggel nem felel meg a mindez irányban reá háruló feladatoknak; hozzájárulok a gróf Apponyi Albert képviselő társam által beterjesztett határozati javaslatához. (Élénk helyeslés balfelől.)

Vidéki és helyi hírek.

Személyi hír. Mende Bódog orsz. képviselő a „Független Hírlap” szerkesztője, helybeli rokoni látogatására f. h. 11-én városunkba érkezett. A jeles férfi több ifjúkori barátjával együtt tegnap este dr. Kövi József ur vendégszerető házában kedélyesen muladt.

— Talán jobb volna, ha nem tenné, nagyságos asszonyom.

— Már miért nem?

— Ugy nézz ki, mint a kisérlet. Még én se szeretem arczát látni.

— Látod, amál is inkább kíváncsisá tétél. Mindenesetre ugy tedd, ahogy mondtam. Csak Jenőt ne engedjétek oda és más gyerekeket sem. Nem kell az egész falut góllármázní. Érted? Most menj!

A szolgál, dicsére gondolataiban unője jószágának újabb jelét, egészen meghagyása szerint járt el.

A holttesttel megálltak az ablak alatt.

Ella kitékintett... Maga előtt látva az első-ványodott, a nyomortól eltorzított, kísértiessen halvány arczot, a borzalom különös nemé ajtárta az egész valóját, teste remegett. S még sem tudta szeméit a hullárról levenni; merően nézett arra.

Mintha látta volna valamikor ez embert, mint-ha közelebbi ismerése lett volna — gyánitá. De hogy ki legyen, arra sehogyszem tudott visszaemlékezni. Különös; a hulla látása oly kellemetlen benyomást tett reá, mit kifejezni nem, csak érezni lehet. Nem tudott szólni, csak keze intésével megértette az emberekkel, hogy távozzanak.

Elvitték; nem látta, de arca folyton szeméi előtt lebegett, nem bírta kiűzni emlékezetéből, még álmaiban is nyugtalanítá őt.

Az idegen eltemetése minden feltűnés nélkül, egészen eszmében, egy-két embertől kísérvé megtörtént s miután a költség nem a falu terhére esett még egy kis fakerezztel is megjelölték sírját...

Már több nap elmúlt ez eset után, midőn a szolgál egy darabkara papirossal belpött Ellához, ugymond, felesége mikor rongyokra szétszaggatta a koldus után maradt ruhát, abban talalta bevarva.

Ella megnézte s mint a villámot lesújtva, összerogyott, rebegvén e szavakat: „ő volt, boldog-talan!”

A darabka papirosson emyi állt: „Ellám, becséssem meg! Eleget bűnhődtem. Dezső.”

Ki irhatná le Ella érzelméit, midőn távudaktól mérís lesújtott szívére a sors ily iszonyon csapást mért?

Földig lealázza látni azt, a kit szívünkben oly magasra emelünk, hogy imádtuk; — lehet-e ennél nagyobb gyötrellem, undokabb érzés; érheti-e a szívet nagyobb kín?

A sors kegyetlen csapást mért Ellára, lekelt örökre megtörté.

Még csak egy érzés dobogtatta szívét — gyermeke iránti végtelen szeretete, mely felett a sorsnak s időnek nines hatalma a világon!

Egy napon különös eset adta magát elő Ella házában.

A szolgál bejelenté, hogy halott van a házbán.

— Házunkban?! — kérde Ella esodálkozva, miután nem volt sejtéle, hogy ki legyen az.

— Ne tessék agódní, nagyságos asszonyom, a mieinkből senki sem.

— Nos?

— Hát, kérem alásan, tegnap este egy koldus vetődött ide, könyörgéseire befogadtuk az istállóba éjjeli szállásra s a nyomorult reggelig kiszervevedt. Mikor költegettük, hogy kotródjék tovább, már halva volt. Az este gondoltam is, hogy elutasítom, de tessék elhinni, megessét rajta szívem, olyan nyomorult volt.

— Jelentsd be a bírónak, ugy ahogy a dolog történt s ha van valami nála, azt szedd el tőle s add át a bírónak.

— Mije volna a nyomorultnak!? A ruha, rajta van, nem ér egy garast sem. Hisz szegénynek inge, sőt követem alásan, gatyája sines.

— Arról hát majd gondoskodunk; sőt, miután házukban meghalt, mond meg a bírónak, hogy a temetési költségekről szóló számlát küldje hozzám. Ha a halottak kamrájába fogjátok vinni, megálljatok itt ablakom előtt, szeretném e szegényt látni.

Hirdetések

a
„MAGYAR VIDÉK“

részére

Nobel Armin könyvnyomdájában
a legjutányosabb

árakért fogadtatnak el.

Tudósítás!

Van szerencsém a n. é. közönséggel tisztelettel tudatni, hogy f. 1880. évi márczius 15-én a Kelez-féle házban

FŐ- és BUCSUTÁNCZPRÓBÁT rendezek, melyre a t. ez. közönséget tisztelettel meghívom. — A n. é. közönség eddigi szíves pártfogásáért köszönetet mondva, maradok tisztelettel

Reiner Illés,
tánczművész.

Megjegyzem, hogy egy oláh solo-tánczot lejték, melyen bottal és csörgővel fogok közreműködni.

MEGHIVÁS.

A „Tipheret Bachurim“ egylet tagjai, a mai nap 7 órakor estve az izr. orthodox hitközség tanácsstermében megtartandó

közgyűlésre

tisztelettel meghívotnak.

Pápa, 1880. márcz. 12.

Az elnökség.

Özv.

ROSENBERGER IGNÁCZNÉ

Szél-utca Pápa

tisztelettel ajánlja njonnan felszerelt

kalapraktárát

hol mindenemű divatos kemény és puha **uri- és gyermekkalapokban** nagy választékot tart. Azonkívül kaphatók a legjobb minőségű **kocsis- és inaskalapok**, ugyszinte **tűzoltó-, honvéd-, posztó- és selyemsapkák, daróc-, bársony- és selyem-házisapkák a legjutányosabb árakon.**

Elfogad mindenemű téli ruhákat a nyár tartamára gondozás végett.

Van szerencsém a n. é. közönségnek tisztelettel tudomására hozni, hogy a

vasuti Indóháznál

lévő

V E N D É G L Ő T

átvettem és a nyári időnyre a legizlésebben és legnagyobb tisztasággal iparkodtam a helyiséget, valamint a **kertet** helyreállíttatni. Hogy a n. é. közönséget kielégítssem, bátor vagyok tudatni, miszerint kertemben minden **szombat-, vásár- és ünnepnapokon CSERESNYÉS KÁROLY** jóhírben levő zenekara fogja a t. közönséget mulattatni.

A n. é. közönség beeres pártfogását kérve, maradok

tisztelettel

Spielmann Ferencz,

vendéglős.

Hirdetmény.

Van szerencsém a t. ez. közönség tudomására juttatni, mikép

rőfös és divatáru raktáram

a legújabb férfi-fehérnemű, és pedig **schiffon-, zephir- és oxford-ing, gallér, kézelő és nyakraválókkal** nagyobbitottam. A közelgő tavaszi időnyre a legdivatosabb **férfi- és női divatáru, vászon és gyapjuszöveteket** bűtörökodom figyelembe ajánlani.

Teljes tisztelettel

Steiner Bernát.

Tisztelettel tudatom a n. é. közönséggel, hogy nálam, a „**SZEGSZÁRDI BORHOZ**“ ezimzett vendéglőben, Pápa, a **jöltéren tiszta baranyai török-,** valamint igen **jó ó szilva-pálinka.**

של פסח

ezenkívül még a legfinomabb minőségű

valódi

szegszárdi vörös bor

kapható.

HIRDETVE NY.

A „**Pápai kereskedelmi s Iparbank**“ liquidatíóban részvénytársaság f. 1880. évi márcz. 22-én d. e. 9 órakor Pápa, a városház tanácskozási termében

RENDES KÖZGYŰLÉST

tart, melyre a részvényesek azon figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy a közgyűlést megelőzőleg szavazati joguk gyakorolhatása végett részvényeiket a bizottság elnöke, **BERMÜLLER JÓZSEF** nál letenni sziveskedjenek.

A tanácskozás tárgyai:

- 1) A felszámoló bizottság működéséről jelentés az intézeti ügyek véglebonyolítása iránt.
- 2) A felügyelő bizottság megválasztása s tiszteletdíjának megállapítása.
- 3) Egyéb indítványok

Pápa, 1880. február 12-én.

A felszámoló bizottság.

Kiadó bolt!

NOBEL ARMIN házában minden órában egy

BOLT

kiadandó.

Bővebb felvilágosítást ad

NOBEL ARMIN

könyvkereskedő.